

Beszámoló

Ez az ösztöndíj lehetővé tette hogy különböző analóg fotós technikákkal kísérletezzek. A digitális fényképezés túlságosan kézenfekvő, nehéz venni a fáradságot hogy filmet vásárolok az analóg fényképezőgéembe, vagy vegyszereket és papírt, ha én akarom előhívni és nagyítani a képeket. A profi digitális technika nagyon drága. Abban az esetben ha teljes ösztöndíjat félre tudtam volna tenni, akkor is csak egy jobb objektívre, vagy egy gépvázra futotta volna. Ezért úgy döntöttem hogy analóg fényképezőgépekre és filmekre fogom az ösztöndíj egy részét költeni. Egyrészt azért mert jó minőségű objektívek és vázak használaton aránylag olcsón megvásárolhatóak, másrészt mert az egyetem után nem volt alkalmam filmre fényképezni, habár nagyon szerettem volna. Több kísérletezés után úgy döntöttem hogy egy lyukkamerával fogok fényképeket készíteni. Ez a kamera teljesen fapados, nincs rajta fénymérő, sem állítható zárszerkezet, sőt még objektív sincs, hanem csak egy apró lyuk amelyen éppen akkora fény vetül be mint amekkora a filmkocka. A digitális fényképezéssel szemben ahol a gép teljesen kiszolgál, fényt mér, fókuszot állít stb., itt nagyon sok minden a véletlenen múlik, egyáltalán nem biztos hogy az a látvány fog rögzülni a filmen amit az exponálás pillanatában én látok. Már ahhoz is sok szerencse kell hogy valami kivehető legyen a képen. De talán pont ennek a szabadságnak köszönhetően, hogy nem kell vagy nem lehet az előttem levő látványt képbe komponálni, lehetőség nyílik a kísérletezésre.

Ha össze kellene foglaljam hogy körülbelül mire költöttem az ösztöndíjat a következők lennének: utazás, fényképezőgép, film, vegyszerek, papír, lakbér, közkölttség.

Kiválogattam néhány képet amelyeket az elmúlt egy évben fényképeztem, úgy gondolom hatásosabb beszámoló, mint ha írásban próbálkoznék.